

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA A II-A CIVILĂ

Dosar nr. 802/1285/2016

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 23 Ianuarie 2018

Completul compus din:

PREȘEDINTE ROXANA MIHAELA VEREȘ

JUDECĂTOR AXENTE-IRINEL ANDREI

GREFIER LUCIAN BĂDĂU

Pe rol fiind judecarea apelului formulat de apelanții OLANEANU NICOLAE CRISTINEL și SC FARMEC SA împotriva sentinței civile nr. 1166 pronunțată la data de 22.06.2017 în dosarul nr. 802/1285/2016 al Tribunalului Specializat Cluj având ca obiect - acțiune în anulare a hotărârii AGA anularea hot. AGOA din 11.08.2016.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentanții apelantei SC FARMEC SA av. Ziadin Denis și av. Brehar Claudiu cu împuterniciri avocațiale la filele 110 și 111 din dosar și reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel av. Ioan Schiau cu împuternicire avocațială la fila 109 din dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședință care învederează faptul că prezenta cauză se află la al doilea termen de judecată, pentru care procedura de citare este îndeplinită.

La dosarul cauzei au fost depuse note scrise din partea apelanților la data de 18 ianuarie 2018

La întrebarea instanței se arată că părțile au luat la cunoștință de notele scrise depuse la dosarul cauzei.

Instanța pune în discuție cererea de sesizare a Î.C.C.J. formulată de reprezentantul apelantului Olăneanu.

Reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel susține cererea de sesizare formulată, astfel cum a fost descrisă pe larg în cuprinsul înscrisurilor depuse la dosar.

Reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel susține egalitatea sintagmelor chestiunea de drept și cu problema de drept, întrucât astfel cum problema de drept ce face obiectul recursului în interesul legii vizează interpretarea unei norme juridice, chestiunea de drept se referă la interpretarea unei norme juridice. Astfel, chestiunea de drept nu se identifică cu norma juridică ci se referă la modul de interpretare a conținutului normei juridice. Cererea de sesizare a Î.C.C.J. a fost formulată pentru deslușirea modului de interpretare a conceptului de vot secret.

Se arată că în doctrină chestiunea de drept rezidă în faptul că o normă juridică poate să fie interpretată diferit fie pentru faptul că este o chestiune care nu a mai fost supusă dezbaterii fie pentru faptul că este incompletă.

Reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel indică că în speță există o veritabilă chestiune de drept în măsura în care ea vizează interpretarea unei norme juridice, norma juridică fiind cea care se referă la conceptul de vot secret. Întrebarea este aceea dacă conceptul de vot secret trebuie conturat încât să cuprindă ambele etape ale votului, respectiv exercitarea votului și numărarea votului, chestiunea vizând întinderea conceptului de vot secret și în concret dacă votul trebuie să își păstreze caracterul secret și în etapa de numărare a voturilor.

Chestiunea de drept ridicată nu este o chestiune de fapt întrucât nu se solicită chestionarea Î.C.C.J. pentru a preciza dacă pe buletinele de vot trebuie sau nu să fie înscrise anumite mențiuni. În susținerea poziției exprimate au fost depuse la dosar jurisprudență relevantă care arată faptul că păstrarea secretului votului este esențială și în etapa numărării

votului. Interpretarea ce ar urma să fie dată de către Î.C.C.J. în cazul admiterii cererii de sesizare ar fi esențială pentru soluționarea cauzei.

Reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel afirmă că chestiunea noutății este adresată în doctrină din două perspective. Una este cea expusă de domnul profesor Gabriel Boroși și pe de altă parte este aceea a domnilor profesori Viorel Ciobanu și Marian Nicolae, chestiunea de drept trebuind a fi considerată nouă în sensul că aceasta nu și-a găsit încă o rezolvare printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii.

O altă chestiune ce trebuie avută în vedere este faptul că legea nu conturează conceptul de noutate, o chestiune nouă fiind o chestiune de drept ce are caracter de noutate, ce nu se referă la o normă nouă, inedită ci la faptul că problema de interpretare a normei juridice este nouă, chiar dacă această problemă de interpretare a apărut la o perioadă mai lungă de la adoptarea normei.

Reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel precizează că susținerea potrivit căreia contrarietatea jurisprudențială existentă la nivelul instanțelor naționale înlătură caracterul de noutate este complet eronată, deoarece dispozițiile codului de procedură civilă rețin faptul că în cadrul proceduri de sesizare a Î.C.C.J. în cuprinsul raportului ce urmează a fi întocmit se vor menționa soluțiile diferite date problemei de drept, argumentele pe care se fundamentează, jurisprudența relevantă a C.E.D.O., C.C.R. sau C.J.U.E. precum și opinia unor specialiști în drept. Toate acestea arată că existența unei jurisprudențe contradictorii neuniforme nu este o condiție indispensabilă dar nu este o situație care să fie îndepărtată de la aprecierea caracterului de noutate.

Reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel afirmă că este eronată încercarea de acreditare a ideii potrivit căreia Î.C.C.J. ar fi putut să statueze și printr-o decizie de speță, întrucât este complet împotriva sensului acestei norme juridice. Soluțiile diferite sunt parte a chestiunii de drept, iar chestiunea de drept nu ar exista dacă ea ar fi surprinzătoare, inedită și nu s-ar mai fi pus în discuție niciodată.

Reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel solicită instanței să amâne pronunțarea asupra chestiunii sesizării Î.C.C.J. pentru a avea posibilitatea depunerii de concluzii scrise raportat la ceea ce se va susține de către reprezentanții societății Farmec SA.

Reprezentantul apelantei Farmec SA solicită instanței să respingă cererea de sesizare a Î.C.C.J. apreciind că solicitarea formulată nu întrunește condițiile de bază prevăzute de exigențele art. 519 C.pr.civ.

Reprezentantul apelantei Farmec SA afirmă că chestiunea de drept este identică cu problema de drept ce face obiectul recursului în interesul legii, deoarece în viziunea adoptată de o parte a doctrinei cele două remedii vizează două momente diferite, ce urmăresc împiedicarea apariției unei practici divergente. Se apreciază că în prezenta speță, ceea ce reclamantul supune spre analiză nu este o problemă de drept ci o chestiune de fapt.

Susținerea realizată de reclamant referitoare la întinderea caracterului secret al votului nu poate să aibă ca obiect al analizei decât o stare de fapt. Problema de drept a fost corect definită de legiuitor în art. 130 din Legea societăților comerciale. Astfel legiuitorul nu definește forma în care trebuie exercitat votul secret, însemnând că acest aspect aparține opțiunii acționarilor. Elementul definitoriu în a stabili modul în care se exprimă, este voința acestora exprimată în cadrul adunării generale, fiind la libera alegere a acționarilor.

Libertatea de alegere le-a fost acordată acționarilor de către legiuitor pentru ca aceștia să aleagă orice formă care li se pare a asigura caracterul secret al votului, reclamantul încercând de la acest text să indice o modalitate de exprimare a votului secret, nereglementată de legiuitor în mod voit.

Ori pronunțarea instanței asupra întinderii caracterului secret al votului și modalității implicite prin care acesta trebuie să se exprime pentru a asigura o întindere mai lungă sau mai scurtă a caracterului secret al votului nu poate să analizeze decât o stare de fapt și nu are nimic de a face cu norma de drept care nu are nevoie de interpretare.

Reprezentantul apelantei Farmec mai arată că a doua condiție necesară admiterii cererii de sesizare a Î.C.C.J. referitoare la caracterul de noutate nu este îndeplinită, strecurându-se o ușoară confuzie a noțiunilor de noutate cu cea de condiție cumulativă ca

Î.C.C.J. să nu fi statuat asupra acestei probleme. De altfel cele două condiții sunt diferite, fiind necesar ca o problemă de drept supusă atenției instanței să fie și nouă din punct de vedere legislativ și de asemenea este necesar cumulativ, separat de această condiție, ca Î.C.C.J. să nu fi statuat asupra acestei probleme într-una din modalitățile conferite de lege acesteia.

Reprezentantul apelantei Farmec SA afirmă că este de acord cu susținerea potrivit căreia poate să facă obiectul noutății și un act normativ vechi cu condiția ca problema supusă dezbaterii să fie nouă.

Reprezentantul apelantei Farmec SA învederează că actul normativ care reglementează societățile comerciale are o vechime semnificativă, însăși vechimea interpretărilor și a hotărârilor în acest domeniu este semnificativă, existând numeroase decizii care ating subiectul caracterului secret al votului, astfel că noutate în privința acestei norme juridice nu există.

Reprezentantul apelantei Farmec SA susține că Î.C.C.J. în ciuda celor expuse de reclamant, a statuat de mai multe ori asupra acestei probleme fiind indicate în cuprinsul înscrisurilor de la dosar două situații asemănătoare cu prezenta cauză. Existența unor opinii separate care nu se înscriu în trendul așteptat este specifică, dat fiind faptul că legea nu poate fi aplicată cu un șablon, dar elementul de interpretare care răzbate din toate spețele depuse la dosar este comun, aprecierea textului de lege fiind unitară.

Reprezentantul apelantei Farmec SA precizează că nu se poate susține că instituția întrebării prealabile este identică cu instituția recursului în interesul legii, acestea fiind diferite sub mai multe aspecte. În prezenta speță un recurs în interesul legii ar fi util în măsura în care s-ar contura o practică suficient de consistentă, dar până la acest moment instanțele au pronunțat zeci și sute de soluții, chestiunea de drept fiind analizată la toate gradele de jurisdicție.

Reprezentantul apelantei Farmec SA arată că nu se opune cererii de amânare a pronunțării formulată de reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel.

Reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel în replică arată că s-a ridicat o chestiune de drept privind conceptul de vot secret, dacă acesta cuprinde sau nu două etape, iar modul în care societatea a înțeles să organizeze procedura de vot sunt chestiuni de fapt ce nu au fost contestate, fiind de interes doar conținutul conceptului de vot secret. Chestiunea de drept constă în întinderea conceptului și nu în modalitatea sau forma în care se exprimă votul.

Reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel susține că există o confuzie între noutatea chestiunii juridice și noutatea normei, problema fiind aceea că interpretarea normei poate ridica o nouă chestiune de drept.

Reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel susține că elementul de noutate apare prin faptul că această instanță este sesizată cu cerința de a interpreta norma juridică într-un sens sau altul și că a prezentat instanței argumente diverse.

Reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel susține că s-au depus la dosar poziții doctrinare provenind din partea unor specialiști în drept, autori ai codului de procedură civilă.

În ceea ce privește faptul că Î.C.C.J. a statuat sau nu, reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel susține că pronunțarea unei hotărâri de către instanța supremă într-un complet de judecată nu statuează ci judecă și hotărăște.

Reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel apreciază necesară amânarea pronunțării pentru o mai bună sistematizare a argumentelor juridice expuse.

Reprezentantul apelantei Farmec SA declară că nu se opune admiterii cererii de amânare a pronunțării, deși apreciază că nu este foarte necesară această măsură.

Instanța în urma deliberării constată că nu se impune amânarea judecării în ce privește cererea de sesizare a Î.C.C.J.

Deliberând asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție întemeiată pe dispozițiile art. 519 C.proc.civ. pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, instanța o va respinge reținând, în urma cântăririi argumentelor părților prin prisma dispozițiilor și a condițiilor expres prevăzute de art. 519 C.proc.civ., pe de o parte că problema în discuție nu îndeplinește condiția noutății, iar pe de altă parte, aceasta nu se referă în mod esențial la

rezolvarea unei chestiuni de drept ci mai curând privește modalitatea de aplicare a unui text de lege la situația de fapt din cauză dedusă judecării.

Reprezentantul apelantei Farmec SA invocă excepția autorității de lucru judecat a Deciziei Civile nr. 663 pronunțată în dosarul nr. 1121/1285/2016 al Curții de Apel Cluj, depunând la dosarul cauzei un exemplar al acesteia, comunicând un exemplar cu reprezentantul apelantului Olăneanu.

Reprezentantul apelantei Farmec SA declară că excepția autorității de lucru judecat vizează nu hotărârea instanței de fond ci decizia pronunțată de instanța de apel în prezenta cauză, raportat la decizia anterior menționată. Decizia nr. 663 din dosarul nr. 1121/1285/2016 vizează o situație de fapt și de drept care chiar dacă nu are elemente de identitate în întregime, are foarte multe elemente comune, fiind vorba practic de aceeași problemă.

Reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel arată că nu înțelege dacă se invocă excepția autorității de lucru judecat.

La întrebarea instanței reprezentantul apelantei Farmec SA arată că nu a reușit să o depună în cadrul întâmpinării deoarece Decizia nr. 663 din dosarul nr. 1121/1285/2016 a fost motivată ulterior acestui moment.

Reprezentantul apelantei Farmec SA afirmă că excepția puterii de lucru judecat poate fi invocată ca excepție în contextul noilor prevederi procedurale care sub aspect procedural au unificat prezumția legală absolută a puterii de lucru judecat, efectul pozitiv al acesteia cu efectul negativ, ambele putând fi invocate procedural printr-o singură formă și anume excepția.

Reprezentantul apelantei Farmec SA precizează că s-a ajuns la denumirea de excepția puterii de lucru judecat și nu a autorității datorită faptului că nu se află în situația triplei identități de părți ci în situația ipotezei art. 431 alin.2 C.pr.civ. fiind o problemă care are o legătură indisolubilă cu prezenta speță, deși nu există o perfectă identitate.

Reprezentantul apelantei Farmec SA susține că Decizia nr. 663 a Curții de Apel Cluj din dosarul nr. 1121/1285/2016 a soluționat un apel similar, instanța de control judiciar stabilind că o nouă judecată asupra unei probleme deja tranșate, respectiv modalitatea de vot în cadrul adunărilor generale prin exact aceleași manopere de vot și în contextul aceluiași prevederi ale legii nu mai poate fi analizată.

Reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel arată că nu înțelege la ce se referă această decizie, respectiv excepția puterii de lucru judecat, vizând chestiunea de drept cu privire la care se invocă excepția autorității de lucru judecat.

Instanța constată că prin cererea de apel, Farmec SA a invocat faptul că în pricina dedusă judecării prima instanță nu a reținut efectul pozitiv al lucrului judecat raportat la hotărârea pronunțată de Curtea de Apel Oradea. Ulterior în cursul soluționării apelului s-a pronunțat Decizia nr. 663 din dosarul nr. 1121/1285/2016 în cuprinsul căreia a fost admis apelul împotriva unei hotărâri pronunțate de Tribunalul Specializat Cluj și au fost schimbate considerentele acelei hotărâri recunoscându-se efectul pozitiv al autorității de lucru judecat, raportat la aceeași decizie a Curții de Apel Oradea.

Reprezentantul apelantei Farmec SA susține că ce a invocat anterior se încadrează în prevederile art. 431 alin.2 C.pr.civ. respectiv, oricare dintre părți poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă.

Reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel solicită instanței să admită apelul astfel cum a fost formulat, cu consecința anulării hotărârii atacate și subsecvent anularea hotărârii A.G.A. atacată.

Reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel susține că motivele de nulitate ale apelului formulat se referă la faptul că în primul rând a fost încălcat dreptul de informare al acționarilor. Încălcarea s-a produs prin faptul că există un dezechilibru grav între modul în care au fost informați acționarii cu privire la obiectul adunării generale în sensul că publicității s-au dat atât cerea de convocare a adunării generale cât și o poziție a consiliului de administrație cu privire la această cerere.

Reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel afirmă că în fața adunării generale s-a produs un dezechilibru în sensul că nu a fost prezentată decât această poziție a

consiliului de administrație, în condițiile în care acționarii societății au putut să ia astfel la cunoștință în mod nemijlocit și direct numai de poziția consiliului de administrație contrară reclamantului apelant.

Se mai susține că dreptul la informare nu este un drept personal, ci unul societar cu vocație generală deoarece vizează luarea hotărârilor adunării generale de către toți acționarii pentru ca informarea să fie completă, pertinentă și veridică ceea ce nu s-a întâmplat în speță, aceștia fiind informați nu mai cu punctul de vedere al consiliului de administrație. Astfel instanța de fond a considerat greșit că asigurarea publicității cu 10-20 de zile înainte de adunarea generală este suficientă și că nu a fost încălcat dreptul la informare prin această prezentare unilaterală a unei poziții contrare celei de convocare.

Un al doilea motiv de nulitate a hotărârii atacate, în opinia reprezentantului apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel vizează procedura votului secret. Se susține că instanța a putut observa chestiunea principială și anume, vicierea procedurii întrucât între cele două momente ale exprimării și numărării voturilor exista posibilitatea identificării autorului votului prin simpla comparare a numărului de acțiuni deținute cu evidențele societății.

Chestiunea de fapt vizează înscrierea acestor mențiuni pe buletinul de vot, chestiunea de drept vizând conținutul conceptului de vot secret, care potrivit jurisprudenței trebuie să asigure securitatea secretului votului pe tot timpul procedurii de votare atât în faza exprimării votului cât și în faza numărării voturilor, deoarece doar în acest mod se poate asigura formarea unei voințe societare de o manieră completă și neviciată, fără posibile repercursiuni asupra votanților care au exprimat voturi contrare intereselor conducătorilor societății.

Chestiunea secretului votului este exprimată sumar în legea societăților comerciale, dar în legislația electorală, în doctrina și practica instanțelor europene există suficiente indicii ca în ambele faze procedurale să se asigure secretul votului și doar titularul votului să fie în măsură să dezvăluie sensul votului său fără ca vreun terț să aibă posibilitatea legală de a cunoaște modul în care s-a votat. Dispozițiile sunt aplicabile în cauză datorită faptului că prevederile codului civil arată clar că unde legea nu prevede se aplică dispozițiile asemănătoare sau principii generale ale dreptului.

Reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel referitor la modul în care administratorii societății au înțeles să își exprime votul, declară că instanța de fond în mod eronat a reținut că membrii consiliului de administrație pot să voteze cu privire la atragerea răspunderii celorlalți administratori relevând faptul că cererea de atragere a răspunderii a fost fundamentată pe solidaritatea acestora reglementată legal și vizează întreaga administrație. Se arată că textul articolului 126 din Legea societăților comerciale se referă la interdicția administratorilor de a vota în legătură cu problemele legate de administrația lor.

Ori este absurd ca un posibil infractor să voteze cu privire la înlăturarea răspunderii unui alt posibil infractor când aceștia au comis împreună o infracțiune. În speță un administrator care se face vinovat potrivit prezumției legale de solidaritate alături de alt administrator poate să voteze și se pot vota reciproc favorabil între ei pentru a nu se atrage răspunderea pentru faptele care le-au comis.

Reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel susține că discutarea și votarea în adunarea generală a răspunderii administratorilor constituie o problemă în care administrația lor este pusă în discuție și că în consecință nu se poate exprima un vot de către un administrator cu privire la răspunderea persoanelor cu care împarte în mod solidar răspunderea în cadrul societății, iar faptele ignorate de instanța de fond sunt clar prezentate în cererea de convocare.

Reprezentanta apelantei Farmec SA solicită instanței să rețină concluziile exprimate prin întâmpinarea formulată și depusă la dosarul cauzei și drept urmare să respingă apelul formulat de către Olăneanu Nicolae Cristinel cu menținerea sentinței pronunțată de Tribunalul Specializat Cluj ca temeinică și legală.

Prima critică adusă hotărârii atacate vizează împrejurarea potrivit căreia hotărârea adoptată de către societate la data de 11 august 2016 nu a respectat dreptul la informare al acționarilor. Este important a fi precizat că reclamantul se prevalează de încălcarea dreptului

la informare al acționarilor participanți din cadrul ședinței deși chiar apelantul reclamant care a convocat adunarea generală nu a înțeles să și participe la această adunare.

Se susține că nemulțumirea reclamantului apelant potrivit căreia în cadrul adunării nu s-a dat citire și cererii acestuia nu poate fi calificată ca o interpretare eronată a instanței de fond în condițiile în care această cerere nu este reglementată prin prisma prevederilor art. 117² alin.1 și alin.2. din Legea societăților comerciale. Instanța în mod corect a respins această critică a reclamantului apelant, reținând că această cerere a fost publicată pe pagina de internet a societății, alături de convocator și ordinea de zi propuse de apelant.

Reprezentanta apelantei Farmec SA susține că dacă apelantul reclamant ar fi înțeles să fie prezent în cadrul acestei ședințe și-ar fi putut susține verbal cererea sa și ar fi putut dezvolta pretensele fapte pe care apreciază că le-ar fi săvârșit foștii și actualii administratori ai societății. S-a mai reținut de către instanța de fond că dreptul la informare este un drept personal exercitat în mod individual de către fiecare dintre acționari.

În continuare se mai afirmă că instanța de fond a reținut aspectul potrivit căruia reclamantul apelant nu a manifestat nici un interes pentru a se prevala de încălcarea dreptului de informare al altor acționari, fiind important de subliniat că în cadrul ședinței nici unul din acționarii participanți nu a înțeles să solicite lămuriri suplimentare cu privire la chestiunile expuse de reclamant prin cererea sa înregistrată la societate sub numărul 182.

De asemenea, instanța a apreciat că informarea a fost realizată corespunzător și nu s-a realizat o cosmetizare a activității administratorilor în această perioadă, dreptul la informare fiind respectat potrivit dispozițiilor legale.

Reprezentanta apelantei Farmec SA în ce privește ce-a de-a doua critică vizând exprimarea votului asupra punctelor nr. 2 și 4 de pe ordinea de zi afirmă că nu era necesară nici o informare prealabilă de către cei care au organizat ședința cu privire la modalitatea și rezultatul votului asupra punctului nr.1 cât timp toate cele patru puncte de pe ordinea de zi se află într-o strânsă legătură, iar instanța de fond a sesizat în mod corect acest aspect. Fiecare dintre acționari și-a exprimat voința individual iar din moment ce s-a exprimat votul împotriva punctului nr. 1 al ordinii de zi nu se poate vota pozitiv punctele nr.2,3 și 4 aflate pe ordinea de zi a adunării generale.

Față de nerespectarea prevederilor art. 130 alin.2 din Legea societăților comerciale reprezentanta apelantei Farmec SA învederează că procedura de vot utilizată în cadrul societății este neschimbată, invocându-se decizia nr.8/2013 a Curții de Apel Oradea și decizia pronunțată de Curtea de Apel Cluj nr. 663/2017. Astfel momentul la care se apreciază caracterul secret al votului, este momentul exprimării acestuia, legea nu solicită păstrarea secretului votului ulterior exprimării oricare din acționari fiind liber să expună modul în care a votat ulterior exprimării acesteia.

În situația în care unul dintre acționari s-ar fi simțit constrâns să voteze într-o anumită manieră față de conținutul buletinului de vot, ar fi avut posibilitatea cu certitudine de a formula obiecțiuni sau de a refuza să semneze buletinele de vot, însă în această situație nu se poate discuta de un interes general ci de unul particular, al acționarului care s-ar fi simțit constrâns să voteze într-un asemenea sens.

Reprezentanta apelantei Farmec SA susține că prin cererea de chemare în judecată reclamantul apelant nu a înțeles să invoce violența ca viciu de consimțământ și abia în cuprinsul motivelor de apel a înțeles să invoce acest aspect. În mod corect instanța de fond a reținut că secretul votului poate și trebuie să fie asigurat doar în momentul exprimării acestuia.

În situația în care s-ar adopta teza apelantului potrivit căreia caracterul secret trebuie menținut și ulterior exprimării acestuia trebuie avute în vedere înscrisurile depuse la dosar în probațiune prin care s-a făcut dovada că a fost menținut caracterul secret al votului ulterior exprimării acestuia. Acest lucru este clar datorită faptului că din procesul-verbal certificat de notarul public, reiese că fiecare acționar și-a exercitat dreptul de vot în cabinetele de vot special amenajate în acest sens iar aceste buletine de vot au fost introduse într-o cutie sigilată de notar.

Persoanele însărcinate cu numărarea voturilor le-ar fi fost imposibil ca într-un interval de scurtă durată să poată identifica acționarul ascuns în spatele buletinului de vot în condițiile în care societatea are peste 600 de acționari, iar la această adunare generală au participat 147 de acționari marea majoritate a acestora deținând același număr de acțiuni sau un număr apropiat.

Referitor la ultima critică adusă ce vizează nerespectarea prevederilor art. 126 și art. 127 ambele din Legea societăților comerciale, reprezentanta apelantei Farmec SA arată că adunarea generală nu putea să voteze decât ceea ce a propus apelantul la o simplă privire asupra punctului nr.1 de pe ordinea de zi. Se afirmă că nu se poate împărtăși opinia instanței de fond care în mod corect a reținut aspectul potrivit căruia interdicția de vot a fost respectată având în vedere modul în care apelantul a înțeles să își prezinte faptele pentru care a apreciat că este necesară aprobarea răspunderii membrilor consiliului de administrație.

Prin modul în care apelantul a înțeles să își formuleze cererea practic nu reiese confirmarea între faptele imputate și nu există o corespondență între acestea și consiliile de administrație. Intervalul de timp solicitat de reclamant, vizează anii 2007-2015, interval de timp în care din conducerea consiliului de administrație au făcut parte 8 membrii. Cu toate acestea reclamantul apelant a înțeles să formuleze atragerea răspunderii administratorilor doar cu privire la 5 dintre membrii. Prin modul de formulare a cererii, reclamantul apelant a apreciat și a considerat că ceilalți 3 membrii ai consiliului de administrație nu au vreo culpă raportat la presupusele fapte descrise.

În aceste condiții instanța de fond a apreciat în mod corect că fiecare din cei 4 administratori s-au abținut de la vot cu privire la propria persoană, fără să existe vreun impediment legal care să îi determine să nu își exercite dreptul de vot cu privire la ceilalți patru administratori.

Pentru toate motivele expuse anterior cât și pentru cele expuse pe larg în scris, reprezentanta apelantei Farmec SA solicită instanței să respingă apelul formulat de Olăneanu Nicolae Cristinel și să mențină ca legală și temeinică sentința apelată cu precizarea că se vor solicita cheltuieli de judecată pe cale separată.

Reprezentantul apelantei Farmec SA solicită instanței să admită apelul formulat și să schimbe în parte hotărârea atacată.

Primul aspect al apelului a vizat în temeiul art. 461 C.pr.civ. o parte din considerentele hotărârii instanței de fond, respectiv cele care se referă la modalitatea de exprimare a votului în raport de prevederile art. 130 din Legea societăților comerciale. Deși soluția instanței de fond este favorabilă societății, s-a formulat apel deoarece sentința a cărui putere de lucru judecat a fost invocată, respectiv sentința din dosarul nr. 101/1285/2011 al Tribunalului Specializat Cluj și Decizia nr. 8/C/2013 a Curții de Apel Oradea reprezintă prima analiză a unei instanțe în ceea ce privește modalitatea de exprimare a votului secret în cadrul adunării generale. Analiza instanței de fond și a celei de recurs a fost starea de fapt perfect identică din prezenta speță, respectiv exprimarea votului secret prin înscrierea numărului de acțiuni pe buletinul de vot în raportare cu exigențele art. 130 alin.2 din Legea societăților comerciale.

Reprezentantul apelantei Farmec SA învederează instanței că pe lângă starea de fapt identică, temeiul de drept identic la rândul său și argumentele prin care reclamantul a criticat la acel moment hotărârea sunt perfect identice, iar în toate adunările generale ulterioare, societatea a respectat modalitatea de vot care a fost deja analizată și apreciată de către instanțele de judecată.

Reprezentantul apelantei Farmec SA a susținut că al doilea motiv de apel vizează soluția de anulare parțială dată de către instanța de fond a hotărârii adunării generale, în ceea ce privește motivul suplimentar cu care a fost completată ordinea de zi pentru a face analiza modului în care anumiți acționari au dobândit o anumită calitate.

Reprezentantul apelantei Farmec SA afirmă că soluția instanței de fond în această cauză este greșită pe toate reperele de bază, întrucât deși inițial a calificat corect că această problemă este de competența adunării generale, instanța a făcut o distincție juridică și nu terminologică între adunarea generală ordinară și adunarea generală extraordinară. S-a stabilit că cele două reprezintă instituții diferite deși ele reprezintă expresii diferite ale uneia și

aceleiași instituții și a calificat faptul că datorită diferenței există categorii de atribuții diferite și că cele două adunări generale nu pot interfera în privința competențelor cu cealaltă categorie. Ori instanța a scăpat din vedere esența și temeiul juridic care justifică și întăresc hotărârile adunării generale, respectiv faptul că diferența între adunarea generală ordinară și cea extraordinară este pur terminologică referindu-se la categoriile de activități în privința cărora hotărăște fiecare. Distincția juridică însă cea esențială ce trebuia avută în vedere de instanță este cvorumul de vot, de prezență cu care se adoptă hotărârile. Acesta este singurul element definitoriu între adunarea generală ordinară și cea extraordinară.

Ori chiar și în situația în care instanța de fond ar fi apreciat că ceea ce s-a suspus analizei adunării generale ordinare ar fi făcut parte din sfera de competență a adunării generale extraordinare, singurul criteriu și temei juridic în care putea să analizeze această hotărâre, este neîntrunirea condițiilor de cvorum, dar la o simplă analiză a cvorumului în care s-a desfășurat adunarea generală de aproximativ 73% din capitalul societății, se poate observa că această adunare întrunea cerințele atât ale adunării generale ordinare cât și a celei extraordinare.

Reprezentantul apelantei Farmec SA arată că hotărârea instanței de fond este greșită datorită reținerii faptului că societatea nu ar fi avut interes în aceea modificare și în acel punct inserat pe ordinea de zi de un număr de 95 de acționari, în ciuda faptului că 73% din acționarii societății au apreciat că societatea are interes. Se susține că aprecierea instanței este nelegală deoarece a analizat o problemă de oportunitate și nu una de legalitate, interesul pentru viața societății în mod legal poate fi definit doar de către acționari reuniți în cadrul adunării generale.

În aceste condiții a face distincție între adunarea generală a acționarilor ca organ suprem de conducere a societății care a apreciat că are interes într-o anumite problemă și persoana societății ca entitate distinctă care nu mai are același interes este lipsit de orice fundament juridic, deoarece societatea nu reprezintă decât emanația organului suprem care întrunit în condițiile de cvorum impuse de lege hotărăște și viața și interesul acesteia. Adunarea generală și societatea sunt una și aceeași persoană, iar interesele acționarilor societății sunt interesele societății înseși.

Reprezentantul apelantei Farmec SA pentru toate motivele expuse în fața instanței și mai ales pentru cele cuprinse în înscrisurile depuse la dosar solicită instanței să admită apelul și să schimbe în parte hotărârea apelată.

Reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel solicită instanței să respingă apelul formulat de către SC Farmec SA.

Reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel referitor la primul punct indicat de către societate solicită instanței respingerea acestuia întrucât hotărârea instanței de fond în această privință este legală și temeinică, în mod corect nu a făcut aplicarea efectelor pozitive a puterii de lucru judecat deoarece prezenta speță este complet diferită de cea invocată prin hotărârea pronunțată de instanța în anul 2011.

Se solicită respingerea excepției invocată la acest termen legată de Decizia Civilă a Curții de Apel Cluj nr. 663/2017 fiind o invocare în lanț a unor decizii care nu au legătură cu speța dedusă judecării.

În ceea ce privește punctul nr.5 din hotărârea adunării generale instanța în mod temeinic a reținut faptul că nu era de competența adunării generale să emită o asemenea aprobare, societatea neavând vreun interes direct, născut și actual în legătură cu modul în care acționarii au dobândit acțiunile pe care le dețin. Societatea nu are calitate procesuală relativă pentru a intenta o acțiune în instanță împotriva acestor persoane pentru că ar fi dobândit acțiunile societății printr-o modalitate prin care unii dintre acționari o apreciază ca fiind neconformă legii. De altfel societatea a și încercat să formuleze o astfel de acțiune, la care a fost nevoită mai apoi să renunțe.

Este evident că modul în care un acționar a dobândit un bun vizează doar raporturile dintre acesta și persoana de la care a dobândit bunul, adăugând că societatea nu se confundă cu acționarii sau cu interesele acestora, ea fiind o persoană juridică care are propriile sale

interese juridice legitime, iar interesele acționarilor concură pentru a da naștere unei voințe societare care nu trebuie să fie conformă cu voințele personale ale acționarilor.

Reprezentantul apelantului Olăneanu Nicolae Cristinel depune la dosarul cauzei dovada efectuării cheltuielilor judiciare constând în costurile de deplasare.

INSTANȚA

După deliberare, va dispune amânarea pronunțării unei soluții în prezenta cauză, pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise,
Sens în care,

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII DISPUNE

Amână pronunțarea în cauză la data de 7 februarie 2018.
Pronunțată în ședința publică de la 23 Ianuarie 2018

Președinte,
Roxana Mihaela Vereș

Judecător,
Axente-Irinel Andrei

Grefier,
Lucian Bădău

L.B. 29 Ianuarie 2018